

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Petry Venclové, Ph.D. a JUDr. Aleše Korejtky, v právní věci

žalobce: **D. Z. – K.**,
zastoupený advokátkou JUDr. Petrou Humlíčkovou, Ph.D.
sídlem Štěpánská 640/45, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, IČ 70892822
sídlem Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice

za účasti: 1) **Ředitelství vodních cest ČR**
sídlem Nábřeží L. Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1
zastoupené advokátem JUDr. Jiřím Stránským
sídlem Jandova 8, 190 00 Praha 9
2) **Z. p. P. z.s.**

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 6. 2017, č. j. 42782/2017/OŽPZ/VR

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Účastníci **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci:

1. Rozhodnutím uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku změnil žalovaný podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) rozhodnutí Městského úřadu Přelouč (dále jen „správní orgán I. stupně“) č.j. MUPC/1326/2017/OŽP/Fe, ze dne 23.1.2017, kterým bylo k žádosti 1. osoby zúčastněné na řízení Ředitelství vodních cest ČR (dále jen „1. osoba zúčastněná na řízení“) podle ust. § 8 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“) povoleno za dále stanovených podmínek kácení dřevin rostoucích mimo les - konkrétně 17 ks trnovníku akát, rostoucích na pozemku parcelní č. X, dále 2 ks trnovníku akát rostoucích na pozemku parcelní č. X, dále 6 ks trnovníku akát, rostoucích na pozemku parcelní č. X a 1 ks javoru jasanolistého, rostoucího na pozemku parcelní č. X, všechny pozemky v Katastrálním území Přelouč - a dále bylo 1. osobě zúčastněné na řízení uloženo podle ust. § 9 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny provedení náhradní výsadby 36 ks stanovištně vhodných listnatých stromů s balem, školkařské velikosti 10/12, na pozemcích parcelní č. X, X v Katastrálním území Přelouč s následnou péčí po dobu 5 let. Uvedené rozhodnutí změnil žalovaný tak, že výrok II., který se týkal uložení náhradní výsadby, nahradil konkretizací náhradní výsadbu, když uložil vysazení 36 ks stanovištně vhodných listnatých stromů na pozemku parcelní č. X v Katastrálním území Přelouč, a to javor mléč – 5 ks, habr obecný – 3 ks, jasan ztepilý – 2 ks, lípa srdčitá – 5 ks, jilm habrolistý – 9 ks, dub letní – 2 ks; na pozemku parcelní č. X Katastrální území Přelouč, habr obecný – 3 ks, lípa srdčitá – 3 ks, jilm habrolistý – 2 ks, jilm vaz – 2 ks; s balem, velikost 10/12 (obvod kmene v cm měřený ve výšce 1 m nad zemí) a dále uložil následnou péči po dobu 5 let; následnou péčí se rozumí provádět taková opatření, aby vysazené dřeviny i na konci stanoveného období byly v perspektivním a života schopném stavu, v případě úhynu vysazené dřeviny bude tento jedinec nahrazen jedincem stejného druhu stanovené velikosti. V ostatních částech bylo uvedené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno.
2. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včasnou žalobou podanou podle ust. § 65 a následující zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), přičemž svoji aktivní procesní legitimaci odvozuje od skutečnosti, že je spolkem, jehož účelem podle stanov je ochrana přírody a krajiny, tedy má právo namítat procesní i hmotně právní dotčení svých práv, jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 19.1.2017, č.j. 6 As 62/2016-57 (rozsudky NSS jsou dostupné na www.nssoud.cz).

Žalobní body:

3. Žalobce namítá nezákonnost žalovaného rozhodnutí. Tvrdí, že žalovaný se s námitkami, které žalobce vznesl v odvolání, vypořádal pouze formálně a nepřezkoumatelným způsobem, zejména nebylo doloženo, že existuje závažný důvod ke kácení a proběhlo pouze formální vyhodnocení významu kácených dřevin bez použití doporučených kritérií dle metodického pokynu Ministerstva životního prostředí České republiky (dále jen „MŽP“) a dále, že vyhodnocení významu dřevin je v rozporu s teoretickými úvahami samotného žalovaného v jeho rozhodnutí.

4. Žalobce tvrdí, že skutečným důvodem ke kácení vybraných 26 ks místně nepůvodních dřevin na vybraném místě je příprava stavby Stupeň Přelouč II., jak to vyplývá z původní žádosti osoby zúčastněné na řízení ze dne 24. 9. 2015, která byla následně účelově a formálně měněna. Žalobce zdůraznil, že v dané lokalitě Slavíkových ostrovů rostou desítky místně nepůvodních dřevin, ty však zůstaly bez povšimnutí 1. osoby zúčastněné na řízení a nebudou proto káceny. Dle žalobce je to však právě z toho důvodu, že se nejedná přímo o dřeviny, které by bránily budoucí stavbě. Žalobce zdůraznil, že 1. osoba zúčastněná na řízení pro předmětnou stavbu vykoupila pozemky, na nichž provádí ekologický management, a to bez projednání a schválení plánu péče Agenturou ochrany přírody a krajiny České republiky (dále jen „AOPK“).
5. Tedy žalobce je toho názoru, že skutečným důvodem pro žádost o povolení kácení byla plánovaná výstavba stavby kanálu, plavebního kanálu Stupeň Přelouč II., proto s odkazem na rozsudek NSS ze dne 21. 8. 2008, č.j. 4 As 20/2008-84 a dále na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 22. 5. 2013, č.j. 15 A 36/2011-100 má za to, že za závažný důvod pro kácení ve smyslu ust. § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny lze považovat až pravomocné územní rozhodnutí pro stavbu tohoto kanálu. To však nebylo dosud vydáno, neboť od 16. 7. 2014 je řízení přerušeno, mimo jiné pro absenci souhlasného stanoviska EIA a pro absenci výjimky ke škodlivému zásahu do biotopů 44 cenných druhů organismů.
6. Dále má žalobce za to, že i pokud by nebyla prokázána souvislost se stavbou plavebního kanálu, tak nebyl prokázán závažný důvod ke kácení nepůvodních dřevin, když tento jeho názor potvrdila dvě odborná stanoviska AOPK a veškerá podání žalobce, případně dalších spolků na ochranu přírody a krajiny v průběhu správního řízení. Žalobce tvrdí, že pokud by totiž opravdovým důvodem byla nepůvodnost druhů, tak by musely být vybrány všechny takové dřeviny, nikoliv jen tyto. Dále žalobce tvrdí, že pokud by mělo být skutečně zabráněno dalšímu rozšíření těchto nepůvodních druhů, tedy trnovníku akátu, tak by musely být na uvolněná místa vysazeny další druhy, což se dle žalobce neplánuje, naopak žalobce tvrdí, že se v daném území bude aplikovat toxický herbicid Roundup, který metodika AOPK nedoporučuje.
7. Žalobce dále tvrdí, že nebyl v průběhu správního řízení vyhodnocen řádně funkční a estetický význam kácení dřevin, ačkoliv na to žalobce ve svém odvolání důrazně upozorňoval. Správní orgán I. stupně uvedl pouze stručný popis dotčených 26 kusů stromů, z čehož vyplynulo, že 19 kusů stromů má dobrý stav a 7 kusů stromů má stav zhoršený. Absentuje řádné a přesvědčivé vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin dle metodiky MŽP. Žalobce přitom poukázal na odborné stanovisko AOPK ze dne 12. 1. 2016, podle kterého jsou kmeny stromů zdravé, zdravotní stav posuzovaných stromů je dobrý a ponechání předmětných jedinců nezpůsobí závažné změny přirozených ekosystémů.
8. Žalobce dále namítá absenci zákonných podkladů ve spise k vykácení 26 kusů místně nepůvodních dřevin s ekologickou hodnotou přibližně 743 tisíc Kč, když byla uložena náhradní výsadba 36 kusů místně původních dřevin s ekologickou hodnotou přibližně 375 tisíc Kč, čímž dle žalobce došlo k porušení ust. § 3, § 50 odst. 1, odst. 2, odst. 4 a § 68 odst. 3 správního řádu. Žalobce tvrdí, že na základě svých dlouholetých zkušeností a odborných znalostí a podkladů odhadnul, že by mělo být vysazeno cca 5 až 10x více nových místně

původních dřevin a nikoliv 36 kusů původních dřevin. Žalobce tvrdí, že uložení náhradní výsadby je neobhajitelné a nepřezkoumatelné. Dle žalobce by totiž náklady na výsadbu nových dřevin činily jen 215,3 tisíc Kč, což je nejen nižší než vypočítaná ekologická hodnota kácených dřevin, ale dokonce nižší než vypočtená ekologická hodnota 36 ks nových dřevin (374,6 tisíc Kč). Rovněž poukázal na to, že existuje metodika AOPK o oceňování dřevin dostupná na www.ochranaprirody.cz pro výpočet hodnoty dřevin, kdy se nerozlišuje místní původnost či nepůvodnost dřevin, tedy vlastnost, která je pro tuto hodnotu dřeviny a její funkci v ekosystému zcela zásadní. Žalobce tvrdí, že postupem pro stanovení náhradní výsadby bylo omezeno jeho právo podle ust. § 70 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny na spoluúčast při rozhodování správních orgánů. Žalobce zdůraznil, že ve vztahu k náhradní výsadbě byl zcela akceptován návrh osoby zúčastněné na řízení, tedy žadatele, a nelze hovořit přitom o přiměřenosti náhradní výsadby. Ve vztahu ke zdroji metodiky pro stanovení náhradní výsadby navrhl žalobce důkaz rozhodnutím Magistrátu města Frýdek-Místek ze dne 18. 12. 2012, č.j. 143443/2012, kde bylo dle žalobce transparentním způsobem objasněno posouzení funkčního a estetického významu kácených dřevin a uložení náhradní výsadby. Žalobce shrnul, že bylo uloženo vysadit méně než 2x více nových dřevin, což považuje za nesprávné, jestliže dvěma používanými metodikami jiných správních orgánů vyšla výsadba vyšší než 5x více dřevin, než těch, které byly pokáceny. Žalobce rovněž poukázal na to, že v CHKO České středohoří v souvislosti s výstavbou dálnice D8 se obvykle sází minimálně 3x více dřevin než se kácí.

9. Žalobce tvrdí, že i pokud by důvodem kácení nebyla příprava stavby přípravy stavby Stupeň Přelouč II, tak i tak měl žadatel předložit souhlasné stanovisko k zásahu do významného krajinného prvku a výjimku k zásahu do biotopu zvláště chráněných druhů organismů. Takové podklady však chybějí. Žalovaný se touto odvolací námitkou dle žalobce vůbec nezabýval. Na druhé straně však žalobce připouští, že žalovaný ve svém rozhodnutí uvedl, že nedojde ke škodlivému zásahu do biotopů zvláště chráněných druhů organismů, neboť kácené dřeviny nejsou hostiteli žádných druhů a navíc vzniklým osluněním se zlepší biotop páchníka hnědého. Ve vztahu k nutnosti výjimky pak žalobce ještě uvádí, že správní orgán I. stupně na straně 7 svého rozhodnutí uzavřel, že k poškození či zničení významného krajinného prvku údolní niva nedojde, neboť nejde o škodlivý postup, proto nebylo třeba vydávat závazné stanovisko k zamýšlenému kácení. Žalobce však tvrdí, jak již uvedeno shora, že takové stanovisko se má vydat vždy, aby nedocházelo k úřednické libovůli a aby bylo zřejmé, na základě jakých podkladů byl zásah povolen. Žalobce v této souvislosti poukázal na metodický pokyn Ministerstva životního prostředí dostupný na stránkách Ministerstva životního prostředí, v němž je v bodu 3.2.7 uvedeno, že závazné stanovisko je potřeba i v případě, že je zde byt jen možnost, že by jeho ekostabilizační funkce byla ohrožena nebo oslabena. Žalobce namítá, že se žalovaný k tomuto metodickému pokynu přezkoumatelným způsobem nevyjádřil. Dle žalobce je jeho názor podpořen rovněž stanoviskem uvedeným na serveru Fórum přírody (www.forumochranyprirody.cz). Z odkazovaného textu vyplývá, že zákon o ochraně přírody a krajiny vychází z principu předběžné opatrnosti a proto i možnost hrozby závažného poškození životního prostředí vyúsťuje v nutnost vydání závazného stanoviska, které bude činnost případně regulovat. Žalobce dále tvrdí, že takové závazné stanovisko by nutně mělo podobu správního rozhodnutí, odkazuje rovněž na server časopisu Ochrana přírody (www.casopis.ochranaprirody.cz). Z uvedených důvodů proto žalobce tvrdí, že jak

rozhodnutí žalovaného, tak rozhodnutí správního orgánu I. stupně jsou nepřezkoumatelná.

10. Dále žalobce odkázal na rozsudek NSS ze dne 11. 9. 2008, č.j. 2 As 57/2008 – 84 a na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 3. 1. 2013, č.j. 62 A 50/2012 – 525, z nichž dovozuje nutnost vydávání závazných stanovisek vždy, jedná-li se o zásah do významného krajinného prvku, případně nutnost zdůvodnění, proč tomu tak není. Žalobce rovněž tvrdí, že s ohledem na to, že ve spise nebyla založena výjimka ke škodlivému zásahu nebo řádně odůvodněné stanovisko žalovaného, že ke škodlivému zásahu nedojde, tak, aby se s ním mohli účastníci řízení seznámit podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu, došlo k porušení jeho práv.
11. Žalobce rovněž namítá absenci přezkoumatelného vypořádání vyjádření a odvolání žalobce. V podstatě zde žalobce opakuje námitky, které jsou již uvedeny shora, zejména zdůraznil, že bylo ignorováno doporučení AOPK. Žalobce tvrdí, že úvaha o tom, že vykácením dojde k prosvětlení a zlepšení letového koridoru modrásků, postrádá odůvodnění, není podložena konkrétními výzkumy, přestože je území Slavíkových ostrovů odborně sledováno přibližně 10 let
12. Žalobce namítá, že neměl možnost seznámit se a vyjádřit se ke skutečnostem ve spise ve věci škodlivého zásahu do biotopu zvláště chráněných druhů organismů, čímž došlo k porušení ust. § 36 odst. 3, § 3, § 68 odst. 3 správního řádu.
13. Součástí žaloby byl návrh na přiznání odkladného účinku, k čemuž krajský soud uvádí, že odkladný účinek byl přiznán usnesením nadepsaného soudu ze dne 21. 8. 2017, č.j. 52A 57/2017-76.

Vyjádření žalovaného:

14. Žalovaný ve svém vyjádření odmítl důvodnost žaloby, přičemž zejména odkázal na odůvodnění žalovaného rozhodnutí. K námitce nedoložení vážného důvodu kácení 26 kusů místně nepůvodních dřevin zdůraznil, že v žádném případě nelze usuzovat na to, že by důvodem podání žádosti ke kácení nepůvodních dřevin byla výstavba Plavebního stupně Přelouč II, neboť v současné době teprve probíhá nové posuzování vlivu stavby na životní prostředí (EIA). Dle žalovaného se tak projednávání uvedené stavby fakticky vrací na samý začátek a vůbec není zřejmé, zda bude v dané lokalitě povoleno umístění stavby. Žalovaný nutně vycházel ze skutečně uvedeného důvodu pro kácení předmětných trnovníků akát a javoru jasanolistého, kterým je invaze těchto nepůvodních druhů do území, které je z hlediska přírodovědného velmi cenné, v čemž se se žalobcem shoduje, neboť se jedná o biocentrum územního systému ekologické stability, významný krajinný prvek ve smyslu zákona o ochraně přírody a krajiny a o biotop mnoha zvláště chráněných druhů. Žalovaný trval na tom, že to, zda dojde kácením nepůvodních dřevin ke snížení ekostabilizačních funkcí významného krajinného prvku, byl kompetenčně schopen posoudit správní orgán I. stupně. Pokud šlo o žalovaného, ten zamýšlení zásah vyhodnotil jako nikoliv škodlivý zejména na základě stanoviska AOPK ze dne 9. 5. 2017. Pokud šlo o posouzení stavu jednotlivých stromů, pak u řady z nich byl shledán nevyhovující stav, jak vyplývá z hodnocení provedeného správním orgánem I. stupně na místě samém dne 26. 10. 2016.

15. Ve vztahu k odstraňování nepůvodních dřevin žalovaný zdůraznil, že sám kácení nepůvodních dřevin nařídít nemůže. I s ohledem na to je na místě uvítat takový přístup 1. osoby zúčastněné na řízení, která požádala o kácení, neboť se jedná o cennou lokalitu Slavíkových ostrovů. Zdůraznil, že trnovník akát zde tvoří břehový porost odstaveného ramene v místě křížení s elektrickým vedením a roste na pozemcích jak ve vlastnictví Města Přelouč, České republiky, tak i na soukromých pozemcích. Žalovaný připomenul, že ve spolupráci s Povodím Labe s.p. řešil například kácení nepůvodních hybridních druhů topolů, kdy řada z nich byla pokácena a některé byly ořezány na staticky zajištěná torza z důvodu přítomného biotopu zvláště chráněných druhů hmyzu. Žalovaný trvá na tom, že mu nepřísluší za dané situace spekulovat o pohnutkách vedoucích 1. osobu zúčastněnou na řízení k ochranné péči o pozemky. Pro žalovaného bylo stěžejní stanovisko AOPK ze dne 9. 5. 2017, které je aktuálnější než stanovisko AOPK ze dne 12. 1. 2016, podle kterého z důvodu zlepšení vlastností biotopu zvláště chráněných druhů je možné i vhodné, za předpokladu důsledného potlačování výmlatků, kácet uvedené nepůvodní druhy. Žalovaný zdůraznil, že k likvidaci akátů byla stanovena podmínka, a to provést taková opatření, aby bylo zabráněno kořenové a pařezové výmladnosti, tedy v žádném případě nedošlo ke stanovení povinnosti použít chemické přípravky, jak se snad domnívá žalobce.
16. Pokud jde o význam akátů pro opylovače, pak se v podstatě jedná o jediný pozitivnější význam těchto stromů, avšak vzhledem k pestrosti dané lokality, kdy jsou kácené dřeviny soustředěny prakticky do jedné skupiny, nelze očekávat významnější dopad na opylovače (včely). Žalovaný zdůraznil, že již přítomnost zvláště chráněného druhu, resp. jeho biotopu může být dostatečně silným argumentem pro provedení managementových opatření pro zachování či zlepšení biotopu. A právě v daném případě pokácením nepůvodních invazivních druhů dřevin dojde ke zlepšení biotopu pro modrásky, tedy biotopu těch druhů, na ochraně kterých má zájem Evropská unie. Pokud by byla zvolena jiná alternativa, a to kácení domácích druhů, které tvoří alej, v daném případě by se jednalo o lípy, bylo by zasahováno do biotopu dalších, zvláště chráněných druhů, zejména páchníka a zlatohlávka. Proto takový přístup žalovaný odmítá. Dále uvedl, že akáty nejsou biotopy zvláště chráněných druhů, jak vyplynulo z šetření v místě, nejsou ani biotopem obecně chráněných ptáků, nebyla tam zjištěna žádná hnízda. Pokud jde o metodický pokyn, na který se žalobce odvolává, který byl zveřejněn ve Věstníku Ministerstva životního prostředí, ročník XIV, červenec až srpen 2014, částka 5, pak uvádí k výkladu pojmů závažnosti: *„Závažné důvody pro kácení dřevin jsou skutečnosti, které nelze účinně eliminovat přiměřenými a obvykle dostupnými prostředky nebo postupy jinak, než pokácením dřeviny.“* Pokud jde o funkční a estetické zhodnocení kácených dřevin, žalovaný zdůraznil, že bylo nutno zohlednit danou lokalitu, tedy jedná se o odlišnou záležitost, než kdyby se jednalo například o kácení ve veřejném městském parku a zdůraznil, že správní orgán I. stupně provedl vyhodnocení předmětných dřevin v době, kdy byly olistěné, a pro každou dřevinu zaznamenal zjištěný stav do přehledné tabulky. Hodnotil i přítomnost defektů, vitalitu a perspektivu v místě. Zaznamenal rovněž fotografickou přílohu. Hodnotil proto stav dřevin tak, aby mohlo být zodpovědně stanoveno, zda ve vztahu k důvodu uváděnému pro kácení, je možné povolení tohoto kácení. Pokud jde o stanovisko AOPK ze dne 12. 1. 2016, to bylo vydáno na základě posouzení stavu v místě kácení ze dne 11. 1. 2016, tedy v době, kdy byly dřeviny v bezlistém stavu, přičemž sama AOPK uvedla: *„Vitalitu je vhodné hodnotit v době plné vegetace a na základě zjištěného výsledku lze odstranit případné suché jedince“.* Právě správní orgán I. stupně takové náležité zhodnocení v době

olistění provedl, nikoliv paušální zhodnocení, jaké provedla pouze AOPK v době, kdy nebyly dřeviny v plné vegetaci. Proto žalovaný rovněž vycházel zejména z místního šetření provedeného správním orgánem I. stupně.

17. Pokud žalobce namítal absenci podkladů, zejména závazného stanoviska, k tomu žalovaný uvedl, že závazné stanovisko je namístě, pouze pokud by mohlo dojít k ohrožení či oslabení ekostabilizační funkce významného krajinného prvku, kterým je v daném případě niva řeky Labe. Přičemž stanovit hranice tohoto významného krajinného prvku v podstatě nelze, neboť provází řeku po celé její délce, vyjma úseků, které již zanikly nebo byly přetvořeny činností člověka. S ohledem na rozsáhlost tohoto významného krajinného prvku za žalovaného pokácení 26 nepůvodních druhů, které rostou v podstatě jako jedna skupina v ploše 20 x 30 m, nelze vyhodnotit tak, že by mohlo znamenat poškození, zničení významného krajinného prvku či ohrožení nebo oslabení jeho ekostabilizační funkce. Naopak ponecháním trnovníků akát jako invazivní dřeviny by došlo k nekontrolovanému šíření této dřeviny, která navíc ovlivňuje místo, kde roste, a to chemickou cestou v kořenovém prostoru, což by právě ve svém důsledku mohlo vést k narušení obnovy významného krajinného prvku a narušení ekostabilizační funkce významného krajinného prvku, neboť by se původní druhy nemohly obnovovat a byla by snížena pestrost druhové skladby porostů, která by měla vliv na pestrost druhů živočichů a rostlin. Tedy zásah, kdy bude vykáceno 26 stromů nepůvodních druhů invazivního typu, je zásahem zcela pozitivního vlivu. Žalovaný zdůraznil, že žalobce neuvedl konkrétně, v čem závažnost nebo snížení ekostabilizační funkce shledává. Tedy žalovaný shrnul, že jestliže žadatel nezamýšlel provést škodlivý zásah do biotopu, pak nebyl důvod vydávat závazné stanovisko. Tento názor potvrdila v podstatě i AOPK v odborném stanovisku ze dne 9. 5. 2017 a ze dne 12. 1. 2016.
18. K rozsahu uložené náhradní výsadby za způsobenou ekologickou újmu žalovaný uvedl, že je opět třeba zhodnotit zejména nežádoucí invazivnost ke kácení navržených nepůvodních druhů akátů a javoru jasanolistého, navíc v nevhodném zdravotním stavu a se sníženou vitalitou. Žalovaný zcela zpochybnil, zda vůbec pokácením vzniká ekologická újma, která je definována tím, jak plní uvedené dřeviny v místě své funkce, a to biologickou, hygienickou, asanační, izolační, meliorační, mikroklimatickou, rekreační, naučnou, kulturní, estetickou atd. Dále zdůraznil, že pro zvláště chráněné druhy, a to pro modrásky a páchníka je odstranění dřevin žádoucí. Proto, mluví-li žalobce o ekologické újmě ve výši 750 tisíc Kč, tak takové zhodnocení neodpovídá realitě. Ve vztahu ke koridoru pro bělásky žalovaný upřesnil, že bude přerušena bariéra, která je pod vzrostlým lipovým stromořadím vytvořena, a právě toto přerušování bude představovat koridor žádoucí pro výměnu jedinců mezi jednotlivými metapopulacemi modrásků. Případné kácení zcela hodnotných stromů, jakými jsou původní lípy, je dle žalovaného absurdní. Pokud ještě namítal žalobce, že mu nebylo umožněno seznámit se s některými skutečnostmi škodlivého zásahu do biotopu zvláště chráněných druhů, pak žalovaný zopakoval, že jestliže ke škodlivému zásahu vůči biotopu vůbec dojít nemohlo, pak nebyly dány předpoklady pro to, aby se k tomu správní orgány vyjadřovaly. Žalovaný zdůraznil, že ani žalobce neuvedl, biotopem kterých druhů by předmětné kácené dřeviny měly být, proto, jestliže kácené dřeviny nevytvářejí biotop pro žádný z druhů, pak se nemohlo jednat o škodlivý zásah do biotopů zvláště chráněných druhů.

Vyjádření osob zúčastněných na řízení:

19. 1.osoba zúčastněná na řízení navrhla zamítnutí žaloby a zcela podpořila názor žalovaného. Trvala na tom, že zpochybnění skutečně deklarovaného závažného důvodu, a to nepůvodnost a invazivnost dřevin, která byla uvedena v jeho žádosti ze dne 24. 3. 2016, nebyla nepodloženými tvrzeními žalobce nijak zpochybněna. 1. osoba zúčastněná na řízení zdůraznila, že je zřejmé, že případný budoucí záměr splavnění Labe bude muset projít novým kompletním schvalovacím procesem, přičemž je třeba vycházet ze skutkového stavu v době podání žádosti a v době rozhodování. Není přitom zřejmé, zda konkrétní území zasažené kácením bude vůbec dotčeno stavebním záměrem v budoucnu. Pokud se jedná o závažný důvod ve smyslu ust. § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, zdůraznila, že se jedná o neurčitý pojem, a proto je třeba závažný důvod vykládat v jednotlivém případě na základě specifík a znalostí dané věci. Dále zdůraznila, že podle generální klauzule § 2 zákona o ochraně přírody a krajiny je účelem zákona zajišťovat ochranu a vytvářet územní systém ekologické stability krajiny. K tomu chtěla tato 1. osoba zúčastněná na řízení přispět svojí aktivní formou. Dále poukázala na stanovisko AOPK prezentované na www.ochranaprirody.cz v sekci Obnova nelesních biotopů, kde je uvedeno: *„Likvidace nepůvodních invazivních druhů – Na mnoha cenných lokalitách došlo i vlivem nevhodné lidské činnosti k rozšíření nepůvodních a často i invazivních druhů. Z dřevinných druhů se jedná především o trnovník akát, borovici černou, žanovec apod. Takovéto druhy v našich podmínkách nemají přirozenou konkurenci, velice snadno a rychle se šíří, a tedy svým invazivním působením vytlačují naše původní druhy a snižují tak biodiverzitu. Navíc je poměrně obtížné se takovýchto druhů zbavit.“* Dále se vyjádřila k tzv. funkci opylovače, kdy uvedla, že nelze vnímat pozitivně, když nepůvodní druhy, a to zejména trnovník akát, mohou produkovat velké množství nektaru, neboť to má za následek častější návštěvy opylovačů a negativní vliv na populaci původních druhů. Pokud šlo o vyhodnocení vlivu funkčního a estetického významu, zdůraznila, že metodický pokyn není obecně závazným právním předpisem a že je třeba brát v potaz individuální okolnosti případu, přičemž žalovaný na straně 9 – 11 napadeného rozhodnutí předkládá podrobnou úvahu v mezích své diskreční pravomoci, kdy se zabývá funkčním a estetickým zhodnocením nepůvodních invazivních dřevin.
20. Žalobce se mýlí, pokud je toho názoru, že je třeba vydávat v každém případě závazná stanoviska. 1. osoba zúčastněná na řízení poukazuje na to, že odkazovaný článek samotným žalobcem na serveru Fórum přírody uvádí, že: *„Častěji se v praxi setkáváme s tím, že orgán ochrany přírody vydává závazné stanovisko zásahu do VKP i tam, kde je evidentní, že záměr nepovede k poškození či zničení VKP, ani nijak neovlivní jeho ekostabilizační funkce. Bezdůvodné uplatňování tohoto právního názoru pak vede k jeho devalvaci a navíc zbytečně zatěžuje jak vlastní orgán ochrany přírody, tak i subjekty, které záměr realizují.“* Ve vztahu k uvedené judikatuře NSS a Krajského soudu v Brně uvedla 1. osoba zúčastněná na řízení, že se nejedná o přílehlavou argumentaci pro na daný případ, neboť se v posuzovaných věcech jednalo o věci stavebního záměru, kdy je třeba predikovat, že existence stavby může mít vždy negativní vliv na krajinný ráz ve smyslu ust. § 12 odst. 4 zákona o ochraně přírody a krajiny. V dané věci se však o záměr stavby nejedná.
21. Pokud žalobce namítá, že mu byla upřena práva podat vyjádření a že nebylo jeho vyjádření a odvolání řádně vypořádáno, pak toto 1. osoba zúčastněná na řízení odmítá, neboť žalobci nebyl znemožněn vstup do správního řízení ani jeho aktivní účast na jednotlivých procesních úkonech. Pokud jde o pozitivní dopad na populaci modráška bahenního a

očkovaného, 1. osoba zúčastněná na řízení uznala, že toto není důvodem kácení, nýbrž jedná se o další velmi pozitivní efekt kácení. Žalovaný k závěru o vyloučení škodlivého vlivu kácení na zvláště chráněné druhy především proto, že podkladem rozhodnutí nebyl jakýkoliv podklad prokazující výskyt chráněného druhu v lokalitě stromů navržených ke kácení. Pokud se jednalo o argumentaci uvedenou na straně 9 žalovaného rozhodnutí, totiž že může být vyloučen škodlivý vliv zamýšleného zásahu na zvláště chráněné druhy, a to především z toho důvodu, že uvedené stromy nejsou jejich nositeli, neboť krajskému úřadu je dostatečně známa druhová bohatost z širší lokality Slavíkových ostrovů, neboť ve vztahu k § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny vedla řadu správních řízení, tak tuto argumentaci považuje za doplňkovou. Nejednalo se přitom o chybějící podklad ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu.

22. 2. osoba zúčastněná na řízení zdůraznila v souladu s žalobou, kterou podporovala, že důvod kácení dle ní nespočívá v tom, že by měly být odstraněny invazivní nepůvodní dřeviny, nýbrž že se jedná o přípravu na výstavbu plavebního kanálu.

Replika žalobce:

23. Žalobce následně podal repliku, v níž zopakoval 5 stěžejních žalobních bodů, a to absenci závažného důvodu vykácení 26 kusů dřevin, absenci všech potřebných podkladů ve spise, nepřiměřenost náhradní výsadby, absenci přezkoumatelného vypořádání vyjádření odvolání a nemožnost vyjádřit se k podkladům ve spise ve věci zásahu do biotopů cenných druhů organismů. Žalobce teprve v replice uvedl, že trnovník akát tvoří funkci hnízdiště pro strakapouda velkého a chráněného moudivláčka lužního nebo žluvu hajní, jak se lze dočíst na internetových zdrojích (www.dodinart.cz, www.wirdlifeforum.cz). Dle žalobce proto ve vztahu k moudivláčku lužnímu a žluvě hajní mělo být o dané výjimce podle § 56 zákona o ochraně přírody rozhodnuto. Výskyt chráněných druhů moudivláčka lužního a žluvy hajní byl potvrzen přírodovědnými průzkumy v letech 2003 a 2008 na území Slavíkových ostrovů. Ačkoliv v roce 2017 nebyla na těchto stromech žádná hnízda nalezena, nelze vyloučit, že by mohla zahnízdit v jiných letech. K tvrzení, že kácením bude způsoben pozitivní vliv na populaci modrásků, žalobce tvrdí, že se jedná o účelové spekulace ze strany žalovaného a AOPK.

Rozhodné okolnosti ve věci:

24. Dne 24. 3. 2016 podala 1. osoba zúčastněná na řízení žádost o vydání povolení ke kácení shora specifikovaných nepůvodních dřevin, kdy jako důvod uvedla: *„Káceny budou výhradně nepůvodní druhy dřevin – trnovník akát (Robinia pseudoacacia) a javor jasanolistý (Acer negundo). Kácení bude provedeno v rámci údržby výše uvedených pozemků, kdy každoročně probíhá monitoring a management (likvidace) nepůvodních, invazně se šířících druhů rostlin. Vedle pravidelné likvidace nepůvodních druhů bylin je zejména na okrajích ploch modráskových luk a zatrávňovaných polí každoročně likvidováno i mnoho semenáčů nepůvodních druhů dřevin, konkrétně trnovníku akátu a javoru jasanolistého. Tato činnost však nepřináší kýžený efekt, kterým je postupné omezení až eliminace nepůvodních druhů dřevin na lokalitě, protože vzrostlé exempláře trnovníku akátu a javoru jasanolistého, které se zde vyskytují, jsou trvalým zdrojem velkého množství semen. Důvodem kácení je likvidace fertálních vzrostlých jedinců trnovníku akátu a javoru jasanolistého. Jejich odstranění umožní efektivní péči o předmětné pozemky a zlepšení stavu vegetace.“* Součástí žádosti bylo navržení náhradní výsadby geograficky původních a stanovištně příslušných druhů dřevin v počtu

36 ks stromů. Opatřením ze dne 5. 4. 2016 oznámil správní orgán I. stupně zahájení správního řízení ve věci povolení kácení. Kromě 1. osoby zúčastněné na řízení bylo oznámení zasláno i dalším spolkům, které měly podanou generální žádost o informování. Do řízení se tak přihlásil spolek Z. p. P. z. s. (2. osoba zúčastněná na řízení), spolek D.Z. – K. (žalobce), spolek Občanské sdružení Š. P., spolek P. S. o., z. s., přičemž k projednávání věci se vyjádřila právě 2. osoba zúčastněná na řízení, která zpochybnila v žádosti uplatněný důvod kácení a poukázala na přípravu realizace záměru Stupeň Přelouč II s tím, že k uvedenému záměru dosud nebylo vydáno pravomocné územní rozhodnutí, což představuje podle rozsudku NSS ze dne 21. 8. 2008, čj. 4 As 20/2008 – 84 nezbytný předpoklad v řízení o povolení kácení dřevin rostoucích mimo les ze stavebních důvodů a dále poukázala na to, že vládou ČR nebyl dosud schválen návrh evropsky významné lokality Louky u Přelouče a doporučila vycházet v řízení o žádosti ze stanoviska AOPK ze dne 8. 10. 2015. Spolky Občanské sdružení Š. P. a P. S. o. se rovněž odkázaly na odborné stanovisko AOPK ze dne 8. 10. 2015 a konstatovaly, že na základě uvedeného stanoviska neexistuje důvod pro povolení kácení javoru jasanolistého; pokácení akátů označily za vhodné, ovšem vzhledem k jejich pařezové a kořenové výmladnosti navrhly podmínit povolení kácení požadavkem na opatření k zabránění výmladnosti; navrženou náhradní výsadbu označily za nedostatečnou.

25. Z odborného stanoviska AOPK č. j. 01890/ZH/2015 ze dne 12. 1. 2016, tj. vydaného před podáním shora uvedené žádosti, vyplývá tento závěr: *„Zdravotní stav posuzovaných stromů je dobrý, v jejich nadzemních částech nebyly zjištěny defekty. Vitalitu je vhodné vyhodnotit v době plné vegetace a na základě zjištěného výsledku lze odstranit případné suché jedince. V korunách stromů, které se nacházejí v blízkosti cesty, lze realizovat bezpečnostní řez a tím zajistit bezpečnost okolí...Ponechání předmětných jedinců (25 ks trnovníku akátu a 1 ks javoru jasanolistého) nezpůsobí závažné změny přirozených ekosystémů (negativně neovlivní strukturu ani funkci), ani krajinného rázu v řešeném území. Odstraňování dřevin lze v rámci běžné údržby, tzn. v případech, kdy je vitalita jedinců nulová, nebo je jejich stav vyhodnocen jako havarijný. Při odstraňování akátů je nutné provést taková opatření, aby se zabránilo pařezové a kořenové výmladnosti. Odstraňování nepůvodních dřevin by splnilo svůj účel v případě, že by v místech s plošným kácením větších skupin stromů byla provedena nová výsadba geograficky původních dřevin.“* Následně k e-mailovému dotazu správního orgánu I. stupně, který byl učiněn s ohledem na aktuální znění žádosti podané až po datu uvedeného stanoviska AOPK, původní žádost ze dne 24. 9. 2015 byla totiž vzata zpět (ta vedle důvodů nepůvodnosti dřevin zahrnovala i přípravu stavby plavebního kanálu), AOPK upřesnila svůj názor na kácení takto: *„Stav stromů byl vyhodnocen jako dobrý, z čehož vyplývá, že kácení z důvodu zajištění bezpečného okolí stromů není nutné. Odstranění těchto stromů s odůvodněním, že jsou nepůvodní dřevinou, není v tomto případě nutné. V závěru našeho odborného stanoviska je věta: „Odstraňování nepůvodních dřevin by splnilo svůj účel v případě, že by v místech s plošným kácením větších skupin stromů byla provedena nová výsadba geograficky nepůvodních dřevin.“ Tato skutečnost není splněna. Pokud by se odstranily jednotlivé stromy v porostu, a nová – náhradní – výsadba by byla provedena mimo tuto plochu, lze předpokládat, že kořenové a pařezové výmladky akátů stávající plochu ještě více zahustí a jejich likvidace bude náročnější než za stávajícího stavu. Náhradní výsadba by splnila svůj účel v místech, kde se na větších plochách odstraní porost nebo větší skupiny nepůvodních dřevin, plochy budou intenzivním způsobem likvidace od výmladků vyčištěny, aby nově vysazené*

stromy měly šanci přežít a lokalita by se postupně nevracela do původního charakteru tohoto území.“

26. Usnesením ze dne 9. 5. 2016 oznámil správní orgán I. stupně účastníkům řízení, že byly shromážděny podklady k vydání rozhodnutí a zároveň jim sdělil, že v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu mají právo se ke shromážděným podkladům vyjádřit; v souladu s ustanovením § 39 odst. 1 správního řádu jim k případnému vyjádření stanovil lhůtu 10 dnů ode dne doručení oznámení a účastníkům sdělil, že po uplynutí lhůty ve věci rozhodne. Žalobce se k projednávané věci vyjádřil dne 18. 5. 2016, když požadoval přerušování řízení pro absenci důležitých podkladů pro rozhodování, případně požadoval zamítnutí žádosti pro její nedůvodnost. Již v tomto podání žalobce uplatnil námitky, následně v podstatě zopakované v odvolání a v žalobě, a to tvrzení, že závažným důvodem pro kácení může být podle § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny pravomocné územní rozhodnutí pro stavbu Stupeň Přelouč II, které však nebylo dosud vydáno; správní orgán by měl mít před vydáním rozhodnutí ve spisu závazné stanovisko EIA, všechna pravomocná rozhodnutí o výjimce dle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny k zásahu do biotopů zvláště chráněných druhů, souhlasné závazné stanovisko k zásahu do významného krajinného prvku dle § 4 odst. 2 citovaného zákona, přesvědčivé a doložitelné doklady o vlastnictví nebo nájemním vztahu ke všem pozemkům a dřevinám rostoucím mimo les a měl by před vydáním rozhodnutí nechat vyhodnotit funkční a estetický význam dřevin navržených ke kácení a opatřit odborný znalecký posudek, který zhodnotí stav a kvalitu kácených dřevin a vypočítá cenu těchto likvidovaných dřevin. Pro případ, že by správní orgán I. stupně žádosti vyhověl, stanovil žalobce ve svém vyjádření následující požadavky: ke kácení může dojít až po vydání pravomocného stavebního povolení; bude uložena náhradní výsadba v počtu pěti- až desetinásobku počtu kácených stromů; kácení proběhne v době vegetačního klidu (tedy v období mezi 1. říjnem a 31. březnem); náhradní výsadba bude provedena do tří let od nabytí právní moci rozhodnutí o povolení kácení; pokácená dřevní hmota bude z místa kácení neprodleně odklizená. Ve správním spise je obsažen rovněž protokol z ústního jednání ze dne 22. 10. 2015, které se uskutečnilo v řízení vedeném o původní žádosti 1. osoby zúčastněné na řízení podané dne 24. 9. 2015.
27. Dne 20. 6. 2016 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým kácení všech 26 stromů nepovolil. Žalovaný k odvolání 1. osoby zúčastněné na řízení rozhodnutí správního orgánu I. stupně pro nepřekoumatelnost zrušil a věc mu vrátil k novému projednání, přičemž jej zavázal k tomu, aby v dalším řízení vhodným objektivním způsobem stanovil vitalitu předmětných stromů (odborným posouzením, šetřením v místě se zhodnocením do protokolu nebo jiným způsobem) a zejména aby vyhodnotil závažnost důvodu pro kácení, uvedeného v žádosti, a to v celé jeho šíři, tedy aby posoudil skutečné ohrožení okolí vysemeněním či výmladky akátů.
28. Správní orgán I. stupně opatřením ze dne 21. 10. 2016 oznámil účastníkům nové projednávání věci. Dne 26. 10. 2016 provedl správní orgán I. stupně šetření na místě samém za účelem stanovení a zhodnocení vitality posuzovaných stromů. Zjištěné skutečnosti byly pro každý jednotlivý strom zaznamenány do tabulky (pořadové číslo stromu dle žádosti, obvod kmene ve výšce 130 cm nad zemí, zjištěný stav stromu). Ke všem stromům bylo v závěru konstatováno, že stromy nejsou památnými a že v době šetření nebyl zjištěn výskyt ptačích hnízd. Každý strom byl fotograficky zdokumentován. Následně správní orgán I. stupně provedl ocenění stromů dle metodiky AOPK verze 2013, zveřejněné na

webovém odkazu <http://ocenovanidrevin.natura.cz/skupina-stromu.html>. Přehled zařazený do spisu obsahuje pro každý strom parametry do webové kalkulačky vkládané; výsledná zjištěná hodnota kácených stromů (742 872 Kč) vznikla součtem zjištěných hodnot pro jednotlivé stromy skupiny. Obdobně byla stanovena orientační hodnotu vysazovaných dřevin (náhradní výsadby), a to ve výši 374 639 Kč. Opatřením ze dne 21. 11. 2016 oznámil správní orgán I. stupně účastníkům řízení, obdobně, jak uvedeno shora, že byly shromážděny podklady k vydání rozhodnutí a současně je poučil o jejich procesních právech podle § 36 odst. 3, § 39 odst. 1 správního řádu a zároveň jim sdělil, že po uplynutí lhůty 10 dnů k podání vyjádření ve věci rozhodne. Žalobce se ve věci vyjádřil podáním ze dne 2. 12. 2016, kdy odkázal na svoje shora uvedené předchozí vyjádření ze dne 18. 5. 2016, zejména pak sporoval stanovení ceny kácených dřevin a náhradní výsadby. Tvrdil, že je nutné navýšit náhradní výsadbu na minimálně 124 ks nových dřevin, resp. vysadit minimálně 5x více dřevin. Rovněž upozornil na fakt, že v okolí rostou další akáty, které nejsou předmětem žádosti o povolení kácení; nemůže tak dle něho být naplněn důvod pro kácení (zamezení šíření semen).

29. Dne 23. 1. 2017 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým kácení 26 stromů za stanovených podmínek povolil a současně uložil náhradní výsadbu v počtu 36 stromů s následnou péčí po dobu pěti let. Žalobce napadl uvedené rozhodnutí odvoláním, v němž zopakoval již v průběhu správního řízení uplatněné námitky a ve vztahu ke stavu a přínosu dotčených dřevin uvedl, že bylo vydáno nesouhlasné vyjádření AOPK a že nebyl předložen znalecký posudek s vyhodnocením stavu a kvality kácených dřevin a s výpočtem hodnoty kácených dřevin, proto nelze kácení povolit. Podáním ze dne 17. 3. 2017 reagoval žalobce k vyjádření 1. osoby zúčastněné na řízení ze dne 20. 2. 2017, v němž v podstatě zopakoval důvody svého nesouhlasu s vydaným rozhodnutím. Žalovaný z důvodu nejednoznačnosti podaných vyjádření AOPK ke kácení vyžádal nové podání odborného vyjádření ke kácení i k uložení náhradní výsadby, jak z pohledu ochrany dřevin, tak i zvláště chráněných druhů, a to ve vztahu k následujícím skutečnostem: vytvoření proluky – letového koridoru propojujícího lokality s výskytem mj. modrásků, zvýšení osvětlení a oslunění lip – biotopu mj. páchníka evropského, rozčlenění rozsáhlých ploch náhradní výsadbou do menších celků – vhodné z hlediska výskytu např. modrásků. AOPK vydala odborné stanovisko dne 9. 5. 2017, v němž uvedla: „...pokácení předmětné skupiny trnovníků akátů a javoru jasanolistého v lokalitě je především z hlediska ochrany místních modrásků bahenních a očkových možné a pokud bude uvolněná plocha udržována jako letový koridor, pak i žádoucí. Náhradní výsadba může být za předpokladu důsledného potlačování výmladků trnovníku akátu umístěna mimo místo uvolněné kácením předmětných stromů.“ Opatřením ze dne 12. 5. 2017 seznámil žalovaný účastníky řízení s podklady pro vydání rozhodnutí. K aktuálnímu stanovisku AOPK se vyjádřil toliko žalobce podáním ze dne 25. 5. 2017, když uvedl, že aktuální stanovisko AOPK nevyvrátilo většinu námitek podaných spolkem v odvolání; zbývající argumenty AOPK jsou dle názoru spolku pro předmětné řízení zcela irelevantní. Následně bylo vydáno žalované rozhodnutí, jak již uvedeno shora.

Posouzení věci krajským soudem:

30. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v mezích řádně uplatněných žalobních bodů, a to podle skutkového a právního stavu v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1, 2 s.ř.s.) po veřejném projednání věci dne 18. 4. 2018, kdy nebylo ve věci prováděno dokazování, neboť skutkový stav, jak jej vzaly za základ svého rozhodnutí

ve věci správní orgány, byl zjištěn zcela dostačujícím způsobem. Pokud se jednalo o důkazní návrhy uplatněné v žalobě, pak k tomu je třeba uvést, že byly shledány nadbytečnými, přičemž obsahem správního spisu se dokazování neprovádí, stejně tak se neprovádí dokazování soudní judikaturou. Pokud se jednalo o návrh provedení důkazu rozhodnutím Magistrátu města Frýdek-Místek ze dne 187.12.2012, č.j. 143443/2012 o kácení dřevin rostoucích mimo les na trase silnice R48 Frýdek-Místek, obchvat, dospěl krajský soud k závěru, že není důvod provádět takový důkaz, neboť pro posouzení přiměřenosti uložené náhradní výsadby v projednávané věci nemůže být relevantní jiné rozhodnutí správního orgánu ve skutkově odlišné věci, a to právě proto, že se týká dřevin, lokality a účelu kácení se zcela jinými parametry. Další důkazní návrh žalobce, a to oznámením správního orgánu I. stupně o zahájení předchozího řízení ze dne 29. 9. 2015, byl shledán nadbytečným, neboť mezi účastníky soudního řízení není sporu o tom, že takové řízení bylo vedeno a že žádost 1. osoby zúčastněné na řízení podaná dne 24. 9. 2015, jak již uvedeno shora, byla vzata zpět. Žalovaný správní orgán ani osoby zúčastněné na řízení doplnění dokazování nenavrhly.

31. Po přezkoumání věci dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná.
32. Krajský soud poznamenává, že není smyslem soudního přezkumu stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případě shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění, což v této věci činí (viz např. rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130 publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky NSS ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012-47, dostupné stejně jako všechna další citovaná rozhodnutí NSS na www.nssoud.cz). K tomu lze ještě uvést, že povinnost posoudit všechny žalobní námítky neznamena, že je soud povinen reagovat na každou dílčí argumentaci a tu obsáhle vyvrátit, jeho úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (viz rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013-19). Rovněž je vhodné ve vztahu k samotnému soudnímu přezkumu uvést i to, že pojem „úplný přezkum“ (plná jurisdikce) není Evropským soudem pro lidská práva (srov. rozsudek ze dne 20. 10. 2015 ve věci č. 40378/10 – Fazia Ali proti Spojenému království) vykládán doslova a Evropský soud pro lidská práva se v zásadě spokojí, bude-li přezkum dostatečný (*sufficient review*). Je třeba též přihlídnout ke specifčnosti řízení ve správním soudnictví, v rámci něhož může být skutkový přezkum v zásadě omezený a soudní orgán se může zaměřit spíše na přezkum předchozího řízení než na přijímání skutkových závěrů. Z článku 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod dle Evropského soudu pro lidská práva nevyplývá právo na přístup k soudu, který může nahradit názor správního orgánu svým vlastním názorem; v této souvislosti Evropský soud pro lidská práva zdůrazňuje, že musí být respektována rozhodnutí správních orgánů založená na vhodnosti (expediency), která jsou mnohdy přijímána ve specializovaných oblastech práva (srov. např. Bryan proti Spojenému království, č. 19178/91, rozsudek ze dne 22. 11. 1995, § 47).
33. Krajský soud se plně ztotožnil se skutkovým a právním zhodnocením věci tak, jak je provedl žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí, přičemž dále uvádí stěžejní právní argumentaci.
34. Na danou věc je třeba aplikovat právní úpravu obsaženou v zákoně o ochraně přírody a krajiny. Při výkladu zákona je třeba sledovat jeho smysl a účel (*ratio legis*), který je

jednoznačně vymezen v ustanovení § 1 citovaného zákona takto: *Účelem zákona je za účasti příslušných krajů, obcí, vlastníků a správců pozemků přispět k udržení a obnově přírodní rovnováhy v krajině, k ochraně rozmanitostí forem života, přírodních hodnot a krás, k šetrnému hospodaření s přírodními zdroji a vytvořit v souladu s právem Evropských společenství v České republice soustavu Natura 2000. Přitom je nutno zohlednit hospodářské, sociální a kulturní potřeby obyvatel a regionální a místní poměry.* To znamená, že veškerá ustanovení zákona o ochraně přírody a krajiny je třeba interpretovat a aplikovat v uvedeném smyslu tak, aby jejich aplikace v praxi vedla ke smysluplnému udržování a případně k obnově přírodní rovnováhy v krajině a k ochraně rozmanitostí forem života. Dle názoru krajského soudu je uvědomění si účelu zákona o ochraně přírody a krajiny klíčem k objektivnímu a zodpovědnému posouzení důvodnosti žaloby, resp. zákonnosti žalovaného rozhodnutí. Jinak řečeno, v dané věci je třeba považovat za zcela zásadní z hlediska ochrany rozmanitosti ostatních původních dřevin právě tu okolnost, že se jedná o geograficky nepůvodní druhy rostlin, tedy o druhy, které podle § 4 odst. 5 zákona o ochraně přírody a krajiny nejsou součástí přirozených společenstev určitého regionu. Mimo to se jedná o invazivní druhy, což v obecné rovině žalobce nespороval, (žalobce tvrdil určitý přínos v konkrétní lokalitě - pro opylovače; v replice rovněž uvedl některé druhy potenciálně hnízdicích ptáků). Nelze přitom ani odhlédnout od toho, že ust. § 4 odst. 5 citovaného zákona v zásadě přísně limituje záměrné rozšíření geograficky nepůvodního druhu rostliny či živočicha do krajiny povolením orgánu ochrany přírody. Hranice mezi vytvořením podmínek pro šíření nepůvodního druhu a zanedbáním péče, v jejímž důsledku k rozšíření nepůvodních druhů dochází, přitom může být velmi tenká, dochází-li jako v dané věci k rozšiřování nepůvodních druhů výmladky, zejména však dopad na rozmanitost přírody, o jejíž ochranu jde, je srovnatelný. Tedy i z koncepce ustanovení § 4 odst. 5 zákona o ochraně přírody a krajiny nelze v obecné rovině vyloučit důvodnost, resp. závažnost důvodu ve smyslu ust. § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, který spočívá v nepůvodnosti a invazivnosti dřevin. Tato ustanovení zákona nelze vykládat izolovaně, nýbrž systematicky a ve vzájemné korelaci, když se obě ustanovení nacházejí v jim společné 2. části zákona: *Obecná ochrana přírody a krajiny*. Podle § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, přitom platí: *Ke kácení dřevin je nezbytné povolení orgánu ochrany přírody, není-li dále stanoveno jinak. Povolení lze vydat ze závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin.* Problematika náhradní výsadby je řešena v ust. § 9 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny: *Orgán ochrany přírody může ve svém rozhodnutí o povolení kácení dřevin uložit žadateli přiměřenou náhradní výsadbu ke kompenzaci ekologické újmy vzniklé pokácením dřevin. Současně může uložit následnou péči o dřeviny po nezbytně nutnou dobu, nejvýše však na dobu pěti let.*

35. Žalobce předně namítal, že skutečným důvodem žádosti 1. osoby zúčastněné na řízení je budoucí výstavba plavebního kanálu Stupeň Přelouč II, nikoliv toliko deklarovaný zájem 1. osoby zúčastněné na řízení na managementovém udržování lokality a zájem na ochraně přírody. Ze správního spisu bylo jednoznačně prokázáno, že jako důvod je v žádosti uvedena existence invazivních nepůvodních druhů, které se rozšiřují výmladky a semeny, přičemž pokácením mají být zlikvidovány fertilní vzrostlí jedinci trnovníku akátu a javoru jasanolistého. Jejich odstranění umožní efektivní péči o předmětné pozemky a zlepšení stavu vegetace. Uplatněný důvod žádosti je na základě jazykového výkladu zcela zřetelný, žadateli nelze podsouvat jiný důvod podání jeho žádosti. Jestliže byla v minulosti podána žádost s částečně jiným odůvodněním, kdy byla doplněna plánová stavba plavebního

kanálu, avšak tato žádost byla výslovně vzata zpět, což bylo prokázáno obsahem správního spisu a ani to nikdo nesporně, pak správní orgány postupovaly v souladu se zákonem, jestliže při rozhodování o žádosti o kácení dřevin rostoucích mimo les posuzovaly závažnost skutečně uplatněných důvodů. Správní orgány v dané věci nic neopravňovalo k tomu, aby výslovně uplatněný důvod nahrazovaly důvodem jiným (Obdobně se vyjádřil např. Krajský soud v Praze v rozsudku ze dne 28.11.2014, č.j. 45 A 15/2013-39). Jedná se o návrhové řízení a za žadatele nelze domýšlet, ale ani mu jakýmkoliv způsobem vnucovat, jiný důvod žádosti či proti jeho jasné vyjádřené vůli jiným způsobem uplatněný důvod interpretovat. Nadto lze doplnit, že, pokud byl uvedený důvod sám o sobě důvodem dostatečným pro povolení kácení, pak vůbec není rozhodné, zda 1. osoba zúčastněná na řízení tímto fakticky provádí jakési přípravné kroky pro budoucí v daném čase zcela nejistou výstavbu plavebního kanálu Stupeň Přelouč II. Jinak řečeno, nyní je posuzována důvodnost zásahu proti nepůvodním invazivním druhům a to, zda v budoucnu vůbec dojde k nějaké výstavbě, je otázkou zcela odlišnou, která nutně bude předmětem specifických správních řízení. K tomu lze ještě dodat, že právní názor žalobce o nutnosti disponovat pravomocným rozhodnutím o umístění stavby pro případ zásahu do významného krajinného prvku stavební činností je správný a v souladu s judikaturou NSS (např. rozsudek NSS ze dne 21. 8. 2008, č.j. 4 As 20/2008-84), jak uváděl žalobce, nicméně v dané věci vzhledem k právě uvedenému irrelevantní. Z uvedených důvodů byla námitka žalobce o jiném než deklarovaném závažném důvodu pro kácení a s tím spojená nutnost pravomocného rozhodnutí o umístění stavby vyhodnocena jako nedůvodná.

36. K posouzení uplatněného důvodu nepůvodnosti invazivnosti ke kácení navržených dřevin krajský soud uvádí, že považuje v dané věci tento důvod za závažný. Jak žalovaný jednoznačně zdůvodnil, závažnost je třeba vidět právě v cennosti dané lokality, kdy dochází k invazivnímu rozšiřování daných nepůvodních druhů dřevin na úkor původních a žádoucích druhů dřevin, které právě vytvářejí cenné biotopy, jak vyplynulo z místního šetření a zejména ze stanoviska AOPK podaného v řízení před žalovaným dne 9. 5. 2017: *„...pokácení předmětné skupiny trnovníků akátů a javoru jasanolistého v lokalitě je především z hlediska ochrany místních modrásků bahenních a očkových možné a pokud bude uvolněná plocha udržována jako letový koridor, pak i žádoucí. Náhradní výsadba může být za předpokladu důsledného potlačování výmladků trnovníku akátu umístěna mimo místo uvolněné kácením předmětných stromů.“*. Toto zhodnocení přitom bylo vysloveno již v rozhodnutí správního orgánu I. stupně: *„...kácení z hlediska nebezpečného invazivního druhu, zlepšení průchodnosti a prosvětlení dané lokality spatřuje jako závažné důvody k povolení kácení...“*. Zákon o ochraně přírody a krajiny nestanovuje povinnost správnímu orgánu povolit kácení na základě znaleckého posudku s vyhodnocením stavu a kvality kácených dřevin, proto se obstarání znaleckého posudku nelze domáhat, naopak správní orgány jsou nadány v daném ohledu dostatečně odbornou kompetencí. Z citovaného zákona vyplývá povinnost hodnotit funkční a estetický význam dřevin a závažnost důvodu pro kácení. Zákonem povinností bylo proto v dané věci učiněno za dost, přičemž závěr žalovaného ve spojení s rozhodnutím správního orgánu I. stupně je řádně odůvodněn.
37. Dále žalobce uplatnil námitku absence potřebných pokladů pro vydání rozhodnutí, tj. povolení k zásahu do významného krajinného prvku a do cenných biotopů (jak sám shrnul 2. žalobní bod v replice). Žalovaný se s žalobcem v žalovaném rozhodnutí shoduje na tom, že lokalita kácení, kdy jde o kácení ucelené skupiny trnovníku akátu na pozemcích parcel.

č. X a X, k. ú. Přelouč, a o kácení sedmi stromů rostoucích v zapojeném porostu jiných dřevin na pozemku parcel. č. X, k. ú. Přelouč, je součástí nivy vodního toku Labe, tedy že se jedná o součást významného krajinného prvku. Právní úprava závazného stanoviska orgánu ochrany přírody je zakotvena v ust. § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny: *Významné krajinné prvky jsou chráněny před poškozováním a ničením. Využívají se pouze tak, aby nebyla narušena jejich obnova a nedošlo k ohrožení nebo oslabení jejich stabilizační funkce. K zásahům, které by mohly vést k poškození nebo zničení významného krajinného prvku nebo ohrožení či oslabení jeho ekologicko-stabilizační funkce, si musí ten, kdo takové zásahy zamýšlí, opatřit závazné stanovisko orgánu ochrany přírody. Mezi takové zásahy patří zejména umísťování staveb, pozemkové úpravy, změny kultur pozemků, odvodňování pozemků, úpravy vodních toků a nádrží a těžba nerostů. Podrobnosti ochrany významných krajinných prvků stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.*

38. Z citované právní úpravy je nepochybné, že vydání závazného stanoviska je třeba pouze u těch zásahů, které by mohly vést k poškození nebo zničení významného krajinného prvku nebo ohrožení či oslabení jeho ekologicko-stabilizační funkce, nikoliv k jakémukoliv zásahu a už vůbec ne k zásahu s pozitivním dopadem do významného krajinného prvku. Takový postup by byl ze strany orgánu ochrany přírody ryze alibistickým postupem. Zákonodárce naopak na orgán ochrany přírody, který je nutně nadán odbornou kompetencí identifikovat případné možné škodlivé zásahy, klade v tomto ohledu v rámci správního uvážení zvýšené nároky, které se v konkrétním případě projeví právě tím, že orgán ochrany přírody, dospěje-li k odbornému závěru o možných škodlivých důsledcích zásahu, pak závazné stanovisko vydá a rovněž zejména tím, že bez takového stanoviska k povolení zásahu, např. k povolení kácení dřevin rostoucích mimo les, nedojde. Lze přitom přisvědčit žalobci, že při posuzování případných škodlivých důsledků zamýšleného zásahu se vychází ze zásady tzv. předběžné opatrnosti, kterou však, jak již nastíněno, nelze zaměňovat s nutností vydávat závazné stanovisko vždy, má-li dojít k jakémukoliv zásahu do významného krajinného prvku. Pokud by totiž zákonodárce takový striktní přístup skutečně zamýšlel, pak by jej takto jednoznačně zformuloval. Zákon o ochraně přírody a krajiny mezi takové škodlivé zásahy řadí formou demonstrativního výčtu umísťování staveb, pozemkové úpravy, změny kultur pozemků, odvodňování pozemků, úpravy vodních toků a nádrží a těžbu nerostů. U těchto zásahů, pak je třeba vydat závazné stanovisko vždy, čemuž ostatně odpovídá žalobcem odkazovaná judikatura správních soudů (rozsudek NSS ze dne 11. 9. 2008, č.j. 2 As 57/2008 – 84 a rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 3. 1. 2013, č.j. 62 A 50/2012 – 525) ve věcech zamýšlených stavebních zásahů. Z žalobcem shora uvedené judikatury správních soudů však nelze dovozovat paušální povinnost vydávání závazného stanoviska pro jakýkoliv záměr zásahu do významného krajinného prvku ani nutnost v průběhu správního řízení nevydání stanoviska zdůvodňovat. Zdůvodnění má svoje místo až v odůvodnění rozhodnutí. Krajský soud má za to, že v dané věci žalovaný ve spojení se správním orgánem I. stupně, a to zejména na základě podkladů získaných z místního šetření správního orgánu I. stupně a na základě podaného stanoviska AOPK v řízení vedeném před žalovaným dostatečně odborně zdůvodnil, proč lze zamýšlený zásah považovat za zásah nikoliv se škodlivými následky, ale naopak s následky spíše pozitivními pro danou lokalitu. Krajský soud znovu připomíná, že bylo prokázáno a žalobce to ani nesporel, že se jedná o plánovanou likvidaci nepůvodních invazivních druhů, které svým rozšiřováním a chemickým působením kořenových systémů na složení půdy, postupně negativním způsobem

ovlivňují podmínky pro původní dřeviny v dané lokalitě, přičemž nebylo dle AOPK ani dle místního šetření zjištěno, že by se současně jednalo o biotyp pro konkrétní živočichy. Žalobce sám takové tvrzení nedoložil, toliko až v replice uvedl, že z výzkumů prováděných do roku 2008 lze dovozovat potencialitu hnízdění chráněných druhů ptáků v budoucích letech. Taková potencialita však není s ohledem na zjištění provedená na místě samém dostatečně podložena. Jak žalovaný přiléhavě ve svém rozhodnutí uvedl, nelze danou lokalitu zakonzervovat, neboť takový přístup by mohl vést i k degradaci dosud hodnotných lučních biotopů (tzv. modráskových luk), pokud by přestal být prováděn cílený management luk. Žalovaný při posouzení důsledků zásahu poukázal rovněž na rozsáhlost významného krajinného prvku, nivy vodního toku, kdy se ve vztahu k navrhovanému kácení jedná v podstatě o „bodovou lokalitu“, tedy ani v tomto ohledu nelze zásah považovat za škodlivý ve smyslu ust. § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny.

39. Ve vztahu ke zvláště chráněným druhům především živočichů pak žalovaný doplnil, že: *„Krajskému úřadu je dostatečně známa druhová bohatost širší lokality Slavíkových ostrovů (nejen tedy pouze stejnojmenného odstaveného ramena Labe a jeho okolí), neboť ve vztahu k § 56 zákona (výjimka ze zákazů u zvláště chráněných druhů) vedl řadu správních řízení. Může proto vyloučit škodlivý vliv zamýšleného zásahu (kácení trnovníků akátů a javoru jasanolistého) na zvláště chráněné druhy, a to především z toho důvodu, že uvedené stromy nejsou jejich hostiteli. Případný negativní vliv kácení na hnízdící ptáky je snížen stanovením povinnosti kácet v mimovegetačním i mimohnízdním období, resp. v období mezi 1. zářím a 31. březnem následujícího roku. U zásahu lze jistě shledat i vliv pozitivní, především potom u té jeho části, která je situována na pozemek parcel. č. 1857/47, k. ú. Přelouč. Uvolněním některých v zapojeném porostu rostoucích domácích druhů dřevin, zejména jejich osluněním, může dojít ke z kvalitnění biotopu např. pro zvláště chráněného páchníka (*Osmoderma eremita*); tedy druhu, pro jehož ochranu byla lokalita Slavíkovy ostrovy (spolu s některými okolními lokalitami) opakovaně navrhována do národního seznamu evropsky významných lokalit soustavy Natura 2000.“* Žalobce namítal postup žalovaného, který v tomto řízení zohlednil svoje poznatky ze svojí úřední činnosti, když žalobce neměl možnost se k těmto údajům vyjádřit právě proto, že byly získány v jiných řízeních. Žalobce sám však, jak již uvedeno, závěr žalovaného nijak nevyvrátil, nenabídl žádné skutečně relevantní důkazy aktuální situace, které by reálné hnízdění ptáků prokázaly, toliko se omezil na vyslovení potenciality hnízdění. Krajský soud je toho názoru, že za popsané skutkové situace dle stanoviska AOPK a s přihlédnutím k významu oslunění lokality pro konkrétní druhy živočichů, které se v dané lokalitě prokazatelně vyskytují, obстоjí závěr žalovaného i bez poukazu na jiná řízení o výjimkách podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny, který měl znalost žalovaného o dané lokalitě dokreslit. Krajský soud proto činí ten dílčí závěr, že škodlivost zásahu nebyla prokázána, tudíž nebylo namístě vydávat závazné stanovisko do významného krajinného prvku či biotopu, jak tvrdil žalobce. Pro úplnost pak lze zopakovat, jak v obecné rovině uvedeno v úvodní pasáži části samotného soudního přezkumu tohoto rozsudku, že správní soudy nejsou nadány k tomu, aby samotnou odbornou úvahu orgánu ochrany přírody nahrazovaly. Správní úvaha byla dostatečně odborně zhodnocena, soud shledal logickou vazbu mezi vstupními podklady a odbornými závěry žalovaného.

40. K namítané nepřiměřenosti výsadby je třeba opětovně vyzdvihnout tu okolnost, že bylo povoleno kácení nepůvodních invazivních druhů, které měly z pohledu žádoucího zachování původních druhů negativní vliv na chemické složení půdy. To je jistě třeba zohlednit při stanovení funkčního významu dotčených dřevin. Jak správně uvedl žalovaný, posuzování funkčního významu skupiny dřevin musí probíhat vždy i s ohledem na okolní prostředí, v němž dřeviny rostou a s ohledem na jejich potenciál, budou-li v lokalitě ponechány. Žalovaný přitom dostatečným způsobem význam dřevin zhodnotil, když zejména uvedl: *„Jedná se o stromy se sníženou vitalitou bez dlouhodobé perspektivy setrvání v místě, o čemž svědčí jednak stav jednotlivých dřevin (prosychající koruny, odlupující se borka kmenů), jednak vychýlení řady kmenů z osy. Předmětné stromy mohou být dle názoru krajského úřadu ohrožením pro osoby pohybující se lipovou alejí po turisticky značené cestě. Stromy zároveň představují riziko pro okolí svojí invazivností. Odstraněním navrhované části dřevin (tedy nepůvodních a invazivních akátů, kdy lípy zůstanou zachovány) nedojde dle názoru krajského úřadu k zásadnímu dotčení funkčního významu tohoto většího celku – lipového stromořadí (jeho společenské, ekologické a krajinnotvorné funkce zůstanou nedotčeny). Odstranění navrhovaných dřevin bude z dlouhodobého hlediska kompenzováno realizací žadatelem navržené výsadby 36 ks stromů domácích, stanovištně vhodných druhů. Pokácením předmětných dřevin nebude významně snížena společenská funkce dřevin v místě – dřeviny jsou součástí většího celku dřevin, dřeviny rostou v plošně omezeném prostoru v části lipového stromořadí, káceny jsou pouze nepůvodní, nevhodné a invazivní dřeviny (hlavní dominanty stromořadí – lípy zůstanou nedotčeny). Dle názoru krajského úřadu, vyplývajícího jak ze spisu, tak i vlastních zjištění z místa, nejsou v současné době předmětné dřeviny významným anebo nenahraditelným biotopem živočichů, zejména ptáků, na ně vázaných. Vzhledem k nepůvodnosti druhu (jedná se o severoamerický druh dřeviny, introdukovaný a pěstovaný v našich podmínkách; často se nekontrolovatelně šířící a díky svým vlastnostem, např. chemickému ovlivňování půdy kořeny, likvidující domácí společenstva bylin i dřevin) nejsou na akáty vázány specifické druhy živočichů. Předmětné dřeviny nejsou dle názoru krajského úřadu významným ani nenahraditelným krajinnotvorným prvkem – jsou součástí většího celku, jejich odstranění nebude v krajině významně znatelné.*

V tomto konkrétním případě dojde (při odstranění předmětných dřevin) ke ztrátě funkční hodnoty jednotlivých dřevin (navržených ke kácení), avšak funkční hodnota celého komplexu bude snížena pouze minimálně a dočasně. Odstranění předmětných dřevin i výsadba nových dřevin (vhodných druhů) povede k obnovení přírodě blízkého charakteru lokality, s delší perspektivou setrvání v čase.

Z hlediska hodnocení estetického významu (i když ani tento pojem není zákonem přesněji definován) je možné uvést to, že předmětné dřeviny nejsou dle názoru krajského úřadu významným přírodním prvkem, který výrazně ovlivňuje estetické vnímání místa samého (jsou součástí původně pravidelné lipové aleje, kdy její původní charakter v místě svého výskytu významně potlačily; nejsou nenahraditelnou dominantou porostu). V této situaci, kdy dojde k odstranění nevhodně vyrostlého porostu nepůvodních dřevin, není předpokládáno zásadní zhoršení estetického vnímání daného místa - či spíše naopak.“

41. Pokud šlo o námitku chybného výpočtu počtu kusů dřevin uložených k náhradní výsadbě, pak je třeba zopakovat, že se jedná o odbornou otázku náležející orgánu ochrany přírody, když krajský soud shledal uloženou náhradní výsadbu za dostatečně odůvodněnou významem kácených dřevin, přičemž danou problematiku nelze zjednodušovat na výrok: *„Rozsah náhradní výsadby v Kč neměl být nižší, než je cena dřeva kácených dřevin,“* jak se

mylně patrně domnívá žalobce. Takový přístup by totiž zcela pominul nízkou společenskou hodnotu dřevin a přínos provedení kácení. Jak nastínil žalovaný, nabízí se spíše otázka, zda v dané situaci vůbec k ekologické újmě ve smyslu § 9 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, která má být nahrazována, došlo. Tímto směrem však žaloba nemířila, proto se touto otázkou krajský soud, vázán při soudním přezkumu rozsahem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), podrobně nezabýval. Nadto žalovaný ve svém rozhodnutí uvedl, že při výpočtu náhradní výsadby byla použita webová aplikace AOPK, která umožňuje stanovit obecnou hodnotu dřeviny. Žalovaný správně akcentoval, že: *„Výsledné hodnocení není oceněním dřevní hmoty, nýbrž vyjádřením určité společenské hodnoty (nikoli ceny) dřevin. Společenský zájem na jejich zachování (často v přírodně významných a hodnotných lokalitách) je potom zcela jiný než na zachovávání stanovištně vhodných dřevin.“* Vzhledem ke konkrétním okolnostem dané věci nelze uloženou náhradní výsadbu hodnotit jako nepřiměřenou ve smyslu její nedostatečnosti. Pro úplnost je třeba dodat, že stanovení přiměřené náhradní výsadby je záležitostí závislou na konkrétních okolnostech, proto nelze účinně argumentovat počtem či násobkem v jiných lokalitách uložených kusů dřevin k náhradní výsadbě. Pokud jde o metodický pokyn, tak ten jednak není obecným právním předpisem, a jednak stanovuje obecný postup, přičemž konkrétní okolnosti a specifika v něm z logiky jeho účelu, kterým je podání základního vodítka, nelze postihnout.

42. Žalobce dále namítal, že jeho vyjádření a odvolání nebyla řádně vypořádána. S touto námitkou se nelze ztotožnit, neboť řádné vypořádání se s odvolacími námitkami žalobce vyplývá ze samotného textu žalovaného rozhodnutí, které je přehledně dle uplatněných odvolacích bodů strukturováno. Stejně tak bylo obsahem správního spisu prokázáno, že žalobce byl jak v řízení před správním orgánem I. stupně, tak v řízení před žalovaným řádně poučen o svých procesních právech a že také svého práva vyjádřit se ve věci využíval. Není přitom smyslem odůvodnění rozsudku přepisovat jednotlivé reakce žalovaného na odvolací námitky. To, že žalovaný odvolací námitky vypořádal, vyplývá i z toho, že na rozhodnutí žalovaného odkazuje krajský soud ve vztahu k jednotlivým žalobním námitkám, které odvolací námitky v podstatě kopírují. Ostatně sama skutečnost, že ve správním řízení nebylo žalobcovým námitkám ze strany správních orgánů obou stupňů přisvědčeno, porušení žalobcových procesních práv nezpůsobuje (např. rozsudek NSS ze dne 27.10.2004, č.j. 6 A 49/2002-41).

Závěr a náklady řízení:

43. Krajský soud s ohledem na nedůvodnost veškerých žalobních námitek žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, přičemž opakuje, že se plně ztotožňuje s odůvodněním žalovaného rozhodnutí a v podrobnostech na něj odkazuje.
44. Jako *obiter dictum* krajský soud dodává, že jakkoliv lze s ohledem na hodnotu lokality a na poslání žalobce hodnotit zvolenou obranu žalobce jako dílčí krok ve snaze zamezit realizaci v budoucnu zamýšlené výstavby plavebního kanálu Stupeň Přelouč II, je si v dané věci třeba uvědomit, jak již bylo několikrát zdůrazněno, že žádost o povolení kácení byla podána z důvodu prokazatelně nepůvodních invazivních dřevin právě v lokalitě, u níž je zájem na ochraně původních dřevin a na ně navázaných cenných biotopů a zejména, že ponechání těchto nepůvodních invazivních dřevin v tak cenné lokalitě by mohlo vést v delším časovém horizontu k jejímu znehodnocení. Pokud jde o samotné kácení na základě rozhodnutí žalovaného ve spojení s rozhodnutím správního orgánu I. stupně, je vhodné připomenout, že povolení kácení bylo limitováno datem 31. 3. 2018. Význam výsledku tohoto soudního řízení tak lze vnímat spíše *pro futuro*.
45. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle zásady úspěchu ve věci (§ 60 odst. 1 s.ř.s.), když žalovaný byl ve věci plně úspěšný, avšak práva na náhradu nákladů řízení se vzdal. Pokud jde o osoby zúčastněné na řízení, pak těm žádné náklady řízení nebyly přiznány, neboť 1. osoba zúčastněná na řízení konkrétní náklady neuplatnila a 2. osoba zúčastněná na řízení se práva na náhradu nákladů řízení vzdala. Ostatně krajský soud osobám zúčastněným na řízení neuložil žádnou povinnost, z níž by bylo možno vznik nákladů řízení dovozovat (§ 60 odst. 5 s.ř.s. *a contrario*).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 25. dubna 2018

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje